

Ε λαβεῖν [καὶ] τὸ κῦμα <ξύ>λω καθαρῶ διαί<ρούμενον καὶ>
 ἀφιστάμενον εὐπετῶς· ὅταν δὲ νοτερὰ σφόδρα καὶ διά-
 βροχος οὔσα φνκία τε πολλὰ καὶ βρυνώδεις ἐπιπάγους προσ-
 ἀγῆται, τοῦ τε ξύλου τὸν τόμον ἀμβλύτερον ἴσχει τό τε
 5 κῦμα τῆ γλισχρότητι προσπίπτον οὐ ῥαδίως ἀπολύεται.
 διὸ καὶ παραψήχουσι τοὺς τοίχους, τὰ βρῦα καὶ τὰ φνκία
 τῶν ξύλων ἀποκαθαίροντες, οἷς εἰκός ἐστι τὴν ἐχενηίδα
 προσισχομένην ὑπὸ τῆς γλισχρότητος αἴτιον τῆς βραδυ-
 τῆτος ἀλλ' οὐκ ἐπακολούθημα τοῦ τὴν βραδυτῆτα ποιοῦν-
 10 τος αἰτίου νομισθῆναι.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η

F Διὰ τί τοὺς λυκοσπάδας ἵππους θυμοειδεῖς εἶναι λέγουσιν
 Collocuntur Plutarchi pater, Plutarchus, alii

1. Ἴππους λυκοσπάδας οἱ μὲν ἀπὸ τῶν χαλινῶν τῶν
 15 λύκων ἔφασαν ὠνομάσθαι, διὰ τὸ θυμοειδὲς καὶ δυσ-
 κάθεκτον οὕτω σωφρονιζομένους· ὁ δὲ πατὴρ ἡμῶν
 642 ἤκιστα περὶ τὰς † ἰσηγορίας αὐτοσχέδιος ὦν | καὶ κεχρη-
 μένος ἀεὶ κρατιστεύουσιν ἵπποις ἔλεγε τοὺς ὑπὸ λύκων
 ἐπιχειρηθέντας ἐν πώλοις, ἄνπερ ἐκφύγωσιν, ἀγαθοὺς
 20 μὲν ἀποβαίνειν καὶ ποδώκεις, καλεῖσθαι δὲ λυκοσπάδας.
 ταῦτα δὲ πλειόνων αὐτῶ μαρτυρούντων ἀπορίαν αἰτίας
 παρεῖχεν, δι' ἣν τὸ σύμπτωμα τοῦτο θυμικωτέρους καὶ
 γοργοτέρους ποιεῖ τοὺς ἵππους. καὶ ὁ μὲν πλεῖστος ἦν
 λόγος τῶν παρόντων, ὅτι φόβον τὸ πάθος οὐ θυμὸν ἐν-
 25 εργάζεται τοῖς ἵπποις, καὶ γινόμενοι ψοφοδεεῖς καὶ πρὸς
 ἅπαν εὐπτόητοι τὰς ὁρμὰς ὀξυρρόπους καὶ ταχείας ἴσχου-